

27. Října odešla ve věku 84 let významná osobnost českého figurálního sochařství a designu keramiky ak. soch. Lubomír Šilar.

Šilarova tvorba měla široký záběr, od volných děl, realizací v architektuře, až po návrhy užité keramiky pro dílenskou výrobu. Působil dlouhodobě jako výtvarník DUV KERAMO Praha – zde se prohloubila jeho láska ke keramické hmotě postupně krystalizující od točených tvarů v techniku modelace z plátů. Tématem volné sochařské tvorby z glazované kameniny se pro něj na dlouhá desetiletí stala stylizovaná ženská figura a nejrůznější zvířata, především koně, býčci a další kopytníci, která často skládal do rozsáhlejších kompozic. Je pro něj charakteristická citlivá, dynamická modelace pohybu s dokonale souznící přírodní barevností, připomínající kresby z Altamiry převedené do sochařské formy. Šilarova výstižná stylizace zpodobnění zvířat a lidí nemá u nás mnoho obdob či následovníků, kteří by alespoň vzdáleně dosahovali sochařských kvalit díla tohoto autora. Emeritní předseda Sdružení výtvarných umělců-keramiků Zdeněk Freisleben prohlásil, že keramické plastiky Lubomíra Šilara jsou nadčasovým poselstvím o lidském hledání základních hodnot. „Jeho témata spojuje osobitá poetika, která se prolíná s rustikálním základem. V dílech tak cítíme přítomnost hlubiny času, kterou nosí každý z nás ve svém nitru. Prvopočátky lidského rodu spojené s hledáním vztahu člověka ke svému okolí i k sobě samému. První kontakt s hlinou, první dotyk, pohlazení. Úžas nad dynamikou síly a rychlosti zvířete. Krásou ženy. I u dalších námětů, kromě již zmiňovaných, jako jsou jednorožec, kentaur, sova, ale i třeba divoké prase, existují svým způsobem body, za kterými se skrývá řada odkazů s hlubšími přesahy.“

Sochař Lubomír Šilar se narodil 12. 6. 1932 nedaleko Lanškrouna v obci v Horní Čermná. Svá studia započal v letech 1948–1951 na Státní keramické škole v Praze (dnes Výtvarná škola Václava Hollara). Následně absolvoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, ateliér Keramiky a porcelánu u prof. Otty Eckerta (1951–1956), kde pokračoval ještě tzv. čestným rokem. Na legendární pražské Mezinárodní výstavě keramiky pořádané AIC (l'Académie Internationale de la Céramique) v roce 1962 obdržel stříbrnou medaili. V letech 1965, 1974 a 1975 získal opakovaně zlaté medaile na International Competition of Contemporary Ceramic Art v italské Faenze a řadu čestných uznání např. na Quadriennale užitého umění v Erfurtu v roce 1977, Mezinárodní keramické výstavě v polských Sopotech v roce 1979 a speciální cenu z francouzské Vallauris. Dalšími významnými oceněními byly zlatá medaile a Bavorská státní cena, které obdržel na Mezinárodním veletrhu řemesel v Mnichově. V roce 1968 se Šilar účastnil III. Mezinárodního keramického sympozia v Bechyni (Intersympozia). Byl pravidelným účastníkem kolektivních výstav keramiky a mnohokrát vystavoval také samostatně. Jeho práce vlastní významné muzejní a galerijní instituce. Jako hostující docent vyučoval v roce 1991 v německém keramickém centru Höhr Grenzhausen na keramickém institutu (Institut für Künstlerische Keramik). Byl čestným členem Sdružení výtvarných umělců-keramiků. Žil a pracoval v Praze 10 – Strašnicích. V květnu tohoto roku byla ve spolupráci s pražským Uměleckoprůmyslovým museem připravena a slavnostně otevřena autorova stálá komorní expozice nazvaná Altamira v Městském muzeu v Lanškrouně, v kraji, ze kterého Lubomír Šilar pocházel.

Poslední rozloučení s umělcem se koná ve středu 9. listopadu 2016 od 14 hodin ve Velké obřadní síni strašnického krematoria.

Dita Hálová

Sbírka skla, keramiky a porcelánu

Uměleckoprůmyslové museum v Praze